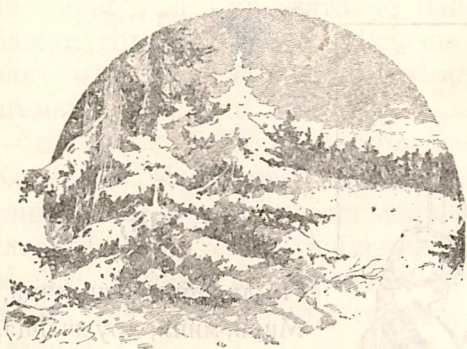

Коледна елха.

(Легенда).

Въ ония дни било, когато се родилъ Синътъ Божий. Вечерята бѣше чудно хубава. Най-стариятъ овчарь, който бѣ прѣживълъ вече едно столѣтие, каза: „не помня прѣзъ живота си да сме имали толкова топла зима, като сегашната. Имало е мека зима, зима безъ снѣгъ и ледъ, но толкова топла зима, че дърветата да цвѣтятъ, птичкитъ да пѣятъ, не зная. Това е на личба. Ще се случи нѣщо“!

Въ полунощъ отведнажъ полето се освѣти. Голѣма опашата звѣзда трептеше на изтокъ. Небето позлатено гореше. Много ангели пѣха: „Слава Богу на небето, миръ на земята и любовъ между хората“! Тая нощъ се роди Спасителътъ. Въ яслата на пещерата положенъ първенецътъ, усмихнатъ, щедро раздаваше благодать. Литнаха ангели лекокрили по цѣлата земя да извѣстятъ голѣмата радостъ за младенеца.

Веселие вредомъ по земята царѣше. Такава бѣ волята на Отца. Когато ангелитъ се възвърнаха на небето, донесоха, че всичко се радва. Само едно ангелче тжжно съобщи за смъртъта на едно сираче. Творецътъ на природата, който рѣши да раздава него день благоволение само, благослови: „Нека съ смъртъта ти, бѣдно дѣте, да настане твоето щастие. Отъ тѣлото ти да изникне свещенната елха, която всѣка година на бѣдни вечеръ да раздава радостъ на дѣцата и напомня за Моето рождение“! Така и стана.

Тѣй говори легендата за коледната елха.

Горка-Горчица.